

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Igennem de sidste mange år, og det er formentlig igennem de sidste 10 år, har der været en stigning i antallet af mennesker, der har stress, og det er i særlig grad i den offentlige sektor.

Det var et problem i den forrige regerings tid, det er et problem i vores regerings tid, og det hænger jo sammen med det moderne samfund. I Danmark er det jo sådan, at både mand og kvinde er i job, og det er klart, at det betyder, at de, der er aktive og har et arbejde, får frygtelig travlt. Det har noget at gøre med den verden, vi lever i, og derfor har den tendens været meget tydelig gennem de sidste 10 år, vil jeg sige for sådan at tage et rundt tal.

Det er da klart, at det jo er derfor, at vi siden 1996 har prioriteret det psykosociale arbejde. Da var vi jo med i de aftaler, vi lavede med den gamle regering på det psykosociale område, og vi har så fortsat med at prioritere bl.a. stress.

Det er altså en konsekvens af det moderne samfund.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Det glæder mig, at fru Charlotte Antonsen anerkender, at der er blevet flere med stressrelaterede problemer, for det gør jo, at vi så må sætte ekstra hårdt ind.

En af de ting, der var helt fraværende i ordførertalen, var den indflydelse, arbejdspladsen har på problemerne. Man kan købe ind om søndagen, man har aldrig nogen sinde fri længere og kan slappe af og sådan noget, og jeg kan forstå, at Venstre lægger meget vægt på, at man hele tiden skal være i gang. Men jeg kan ikke forstå, at Venstre ikke kan se, at det også er nødvendigt, at vi sætter ind med at skabe nogle bedre arbejdspladser og dermed også sikrer en økonomi, eksempelvis til kommunerne, således at man er i stand til at ansætte så meget personale, at de, der er der, ikke løber ind i stressproblemer, sådan som det ene eksempel efter det andet dokumenterer.

Det er klart, at det selvfølgelig er et brud på Venstres økonomiske politik, og derfor kan Venstres ordfører jo ikke rigtig gå ind på det område, hvor de helt centrale problemer ligger.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jeg er enig med hr. Sohn i, at det i særlig grad er et problem i den offentlige sektor med de psyko-

socialle problemer, bl.a. stress, og derfor er det så vigtigt, at de mennesker, vi vælger til kommunalvalget, tager deres ledelsesansvar alvorligt, at vi får nogle fornuftige mennesker, som ikke bare hænger fast i et eller andet med, at de ingenting kan, fordi de ikke har penge nok. Det er jo ikke det, det drejer sig om, må jeg sige til hr. Ole Sohn. Det drejer sig om at tilrettelægge arbejdet på en fornuftig og ordentlig måde, så tingene kan hænge sammen.

Det, der i virkeligheden er en meget stressende faktor – det var derfor, jeg tillod mig, når nu forespørgslen er om stress, at betragte problemet ud fra, hvad der reelt er det største problem, når vi taler stress – er jo netop, at man har et arbejdsliv og et privatliv, som man gerne skal have kombineret.

Det mener jeg altså er det største problem med stress, men som jeg også nævnte, er det klart, at det da er ledelsens ansvar at sikre, at arbejdsmiljøet er i orden, herunder at man kan fungere uden at få stress.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg er meget glad for, at fru Charlotte Antonsen konstaterer eller i hvert fald giver os ret i, at stress er et stigende problem på de offentlige arbejdspladser, f.eks. inden for den sociale service.

Så vil jeg bare godt have fru Charlotte Antonsen til bekræfte mig i, at en central forklaring på det øgede stress er et øget arbejdstempo og øgede krav til de offentligt ansatte, dem, der arbejder inden for den sociale service.

Kl. 10.35

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Folk anmelder i højere grad i dag bl.a. stress. Det er en udvikling, vi har set igennem de sidste 10 år, fordi det moderne samfund betyder, at begge ægtefæller er på arbejdsmarkedet.

Det, at man får stress på sit arbejde, hænger i meget høj grad sammen med, hvordan arbejdet er blevet tilrettelagt. Derfor er jeg altså ikke enig med hverken hr. Ole Sohn eller hr. Jørgen Arbo-Bæhr i, at bare man har nogle flere penge, så bliver folk mindre stressede.

Det er et spørgsmål om, at de arbejdsgivere, vi har bl.a. i kommunerne, tager ledelsesansvaret alvorligt og sikrer, at arbejdet bliver tilrettelagt på en måde, så man ikke får stress, at de også i kommunerne sikrer, at børneinstitutionerne holder åbent så længe, at folk kan nå at kom-